

Fiscooloog

Geen FBB voor Franse dividenden

Auteur(s): Stefaan Van
Crombrugge

Editie: 1490 p. 11

Publicatiedatum: 28 september 2016

Rechtbank/Hof: Gent

Datum van uitspraak: 17 november 2015

Wetboek: W.I.B. 92

Artikel: 285

Geen FBB voor Franse dividenden

Ter voorkoming van internationale dubbele belasting van dividenden bepaalt het Belgisch-Frans dubbelbelastingverdrag van 10 maart 1964 dat in België enkel het nettobedrag van de dividenden mag worden belast, verminderd met een forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting dat onder de door de Belgische wetgeving vastgestelde voorwaarden aftrekbaar is.

Artikel 28 van de wet van 7 december 1988 heeft het FBB afgeschaft voor particulieren. Het DBV Frankrijk-België heeft voorzien in een niet-exclusieve heffingsbevoegdheid van de bronstaat. Artikel 19, A, 1 bepaalt dat de verrekening van het FBB plaatsvindt in overeenstemming met de regels van de Belgische interne wetgeving. Aangezien de wet van 7 december 1988 het FBB heeft afgeschaft voor particulieren, is in die situatie de aftrek van het FBB naar Belgisch recht uitgesloten. De Franse bronbelasting is niet verrekenbaar met de op de dividenden verschuldigde belasting (zie [Fisc., nr. 1490 , p. 5](#)).

* In twee arresten (14 november 2006, zaak C-513/04, *Kerckhaert-Morres* en 16 juli 2009, zaak C-128/08, *Damseaux*) heeft het Hof van Justitie beslist dat de principiële vrijheden van het Unierecht zich niet verzetten tegen een belasting die een Lidstaat doorvoert op dividenden die worden verkregen uit een andere Lidstaat, wanneer in het land van uitkering al een bedrag aan de bron werd ingehouden. Hoewel eenzelfde inkomen (nl. het uitgekeerde dividend) tweemaal wordt belast (in de bronstaat en in de woonstaat), wordt deze dubbele belasting door het Hof van Justitie toch niet als een schending van het vrij verkeer beschouwd. Ook nog in zijn arrest van 19 september 2012 (zaak C-540/11) oordeelde het Hof van Justitie dat het Gemeenschapsrecht niet voorziet in algemene criteria voor de verdeling van de bevoegdheden tussen de Lidstaten inzake de afschaffing van dubbele belasting binnen de EG. Artikel 56 EG, gelezen in samenhang met de artikelen 10 en 293 EG, moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een situatie waarin de Lidstaat die zich eerst in een bilateraal DBV ertoe heeft verbonden een mechanisme tot afschaffing van een dubbele dividendbelasting in te voeren, vervolgens via een wetwijziging dat mechanisme afschaft, zodat opnieuw een dubbele belasting wordt ingevoerd.

* Dit is ook geen schending van artikel 26 van het Verdrag van Wenen van 23 mei 1969 inzake het verdragenrecht, op grond waarvan elk in werking getreden verdrag de partijen verbindt en door hen te goeder trouw moet worden ten uitvoer gelegd. Het artikel 19, A, 1 van het Belgisch-Frans DBV bepaalt duidelijk dat de Belgische wetgeving de regels inzake aftrekbaarheid bepaalt.

* Evenmin kan de belastingplichtige zich beroepen op artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM, dat het adagium "in dubio contra fiscum" zou bepalen, dat inhoudt dat de fiscale wet bij twijfel over haar draagwijdte in het voordeel van de belastingplichtige moet worden uitgelegd.

De verdragsrechtelijke regeling is op grond van de bepalingen van het Belgisch-Frans DBV voldoende duidelijk, waardoor er geen twijfel rijst over de interpretatie en draagwijdte ervan en zij ten deze niet in het voordeel van de belastingplichtige kan worden beoordeeld. Artikel 19, A, 1 van het Belgisch-Frans DBV en de Belgische wetgeving samen bepalen in welke mate dubbele belasting van de dividenden mogelijk is. Het afschaffen in de Belgische wetgeving van de verrekening van een FBB is dan ook niet in strijd met artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM.

* Ten slotte wordt ook een beroep op het internrechtelijk Belgisch gelijkheidsbeginsel afgewezen. Een Belgisch rijksinwoner die dividenden verkrijgt van een Franse vennootschap, bevindt zich niet in dezelfde situatie als een Belgisch rijksinwoner die dividenden verkrijgt uit een land waarmee België een DBV heeft gesloten, dat wel in verrekening voorziet. Een DBV regelt enkel bilateraal de heffingsbevoegdheid van de verdragsluitende Staten. Belgische rijksinwoners die buitenlandse inkomsten verkrijgen uit verschillende landen, bevinden zich dan ook niet in dezelfde situatie, zodat zich binnen dezelfde categorie van vergelijkbare belastingplichtigen geen schending voordoet van het gelijkheidsbeginsel.

Het Grondwettelijk Hof heeft bij arrest van 30 juni 2011 met betrekking tot interesten die een Belgisch rijksinwoner uit Frankrijk heeft ontvangen, beslist dat de artikelen 285 tot 289 WIB 1992, in samenhang gelezen met artikel 19, § 1, tweede alinea van het Belgisch-Frans DBV, de artikelen 10 en 11 Gw. niet schenden (GwH 30 juni 2011, arrest nr. 120/2011; [Fisc., nr. 1268, p. 15](#)).

Gent 17 november 2015